

Los pecadores

Títol original: *Sinners* **Direcció i guió:** Ryan Coogler **País:** EUA **Durada:** 137 min **Any:** 2025 **Gènere:** Acció, *thriller* **Interpretació:** Michael B. Jordan, Hailee Steinfeld, Wunmi Mosaku, Jayme Lawson... **Música:** Ludwig Göransson **Fotografia:** Autumn Durald **Distribuidora:** Warner Bros **Estrena a Espanya:** 16/04/2025
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

Tractant de deixar enrere les seves vides problemàtiques, dos germans bessons (Jordan) tornen al seu poble natal per començar de nou, només per descobrir que un mal encara més gran els espera per donar-los la benvinguda. (FilmAffinity)

CRÍTICA

El director de Fruitvale Station (2013), Creed. Corazón de campeón (2015) i les dues entregues de Pantera Negra de 2018 i 2022 torna a treballar amb el seu actor fetitxe Michael B. Jordan (aquí interpretant dos germans bessons dedicats a tot tipus d'actes delictius) en una història que barreja racisme, esclavitud, blues, vampirs i venjança que beu de nombroses fonts, però aconsegueix alguna cosa amb esperit, to i vol propis.

Pecadores s'assembla en diferents moments de les seves una mica més de dues hores a tantes altres pel·lícules que acaba sent un film molt particular. L'afirmació podria semblar un contrasentit, però és que – bevent de tantes i tan dissemblants fonts per després articular-les i barrejar-les amb soltesa, despreocupació i fluïdesa – aconsegueix quelcom molt distintiu en el context del Hollywood actual.

Anem a exemples concrets: **Pecadores** podria definir-se com *Crossroads/Cruce de caminos* (1986), de Walter Hill, *meets Abierto hasta el amanecer* (1996), de Robert Rodríguez, però en determinats passatges remet també al Quentin Tarantino de *Malditos bastardos* i *Django desencadenado*; a l' 'Spike Lee d' *Infiltrado en el KKKlan*; i projectes basats en còmics amb molta sang i excessos *gore* com *Blade, cazador de vampiros*, *Sin City* o *The Walking Dead*. Sí, així d'àmplia i diversa és la paleta de referències, cites, reciclatges i "diàlegs" (caldria incloure-hi la llegenda de l'interpret de *blues* Robert Johnson i la seva venda de l'ànima al diable) que estableix Ryan Coogler en el seu triple rol de productor, guionista i director.

Els bessons Smoke i Stack (Jordan en un doble paper) abandonen la Chicago de 1932, on aparentment han aconseguit una suma considerable de diners cometent tot tipus d'atracaments i actuant com a gàngsters, per tornar al poble rural de Clarksdale, Mississipí, amb la idea de muntar-hi un centre nocturn per a música en viu, ball, venda d'alcohol i jocs d'apostes. Allà (re)apareixeran familiars (com el seu cosí, el jove músic Sammie interpretat pel debutant Miles Caton), vells amors (Hailee Steinfeld, Wunmi Mosaku) i personatges tan degradats com encantadors a la seva manera com ara el també músic Delta Slim del gran Delroy Lindo. El problema és que la zona està infectada per dissímils però igualment aterridores amenaces: des de supremacistes del Ku Klux Klan fins a vampirs assedegats de sang i conquestes que lidera un despietat jove d'origen irlandès anomenat Remmick (Jack O'Connell).

La pel·lícula mai es pren massa seriosament, però està feta molt seriosament. Coogler filma amb molta energia, creativitat i desplegament visual tant les escenes amb números musicals i balls de fons com les baralles cos a cos amb estaquetes de fusta com a principal element per combatre els morts vius, aquells acabats d'infectar que volen sumar-los "a l'altra banda".

Els personatges desbordats, les situacions extremes, la música grandiloqüent de Ludwig Göransson; les imponents imatges d'Autumn Durald Arkapaw en 65 mm amb càmeres IMAX... Tot en el film és desaforat, orgiàstic, ampul·lós i alhora decididament gaudible.

MOLT IMPORTANT. No se us acudeixi sortir de la sala quan comencen els crèdits finals, ja que hi ha una llarguíssima seqüència posterior amb la presència del gran Buddy Guy (llegendari intèrpret de *blues* avui de 88 anys) que resignifica completament la pel·lícula i que, potser (depenent de com funcioni el film comercialment a sales), constitueixi l'inici d'una saga.

Diego Batlle - otrosclines.com